

پیام رهبران جوان افغانستان
به
لویه جرگه مشورتی
در مورد
موافقت نامه امنیتی میان کابل و واشنگتن

۲۹ عقرب، ۱۳۹۲

کابل، افغانستان

مقدمه

نماینده‌های مردم و سران قوم از سراسر افغانستان در آخر این هفته برای رای زنی در مورد مهمترین تصمیم در تاریخ نوین افغانستان گردهم می‌آیند. تصمیم آنان نه تنها روی زندگی نسل خودشان تاثیرگذار است، بل رابطه مستقیم به زندگی نسل های آینده نیز دارد. افغانستان در بیش از یک دهه اخیر با وجود فراز و نشیب ها شاهد تحولات چشم گیر بوده است. امروز زمانیکه افغان ها گردهم می‌آیند و شرنوشت شان را به دست خود رقم میزنند - بدون در نظر داشت این که چه تصمیمی در مورد پیمان امنیتی می‌گیرند - نمایان گر تغییر بنیادی در کشور است و نتیجه قربانی های هزاران افغان و شریکان بین المللی ما در بیش از یک دهه اخیر است. در این متن روی تاثیر پیمان امنیتی با ایالات متحده امریکا بر منافع ملی افغانستان می پردازیم.

انتخاب یا نیاز؟

رهبران جوان افغان بدین باور اند هر تصمیمی که به رفاه و تداوم پیشرفت شهروندان افغان بی‌انجامد، با منافع ملی ما سازگار است. تقویت حاکمیت قانون، دسترسی به عدالت و فرصت ها برای بهتر ساختن زندگی مردم پایه های اصلی منافع ملی ما را می سازند. ما بدین باور ایم هر گامی که تهدیدها و چالش ها را از سر راه توسعه افغانستان بردارد، نیز بخش از منافع ملی ما است. از همین رو، ما باورمندیم که پیمان امنیتی با ایالات متحده امریکا برای رسیدن به این اهداف ما را کمک می کند. تصورات که این پیمان به سود یک طرف باشد و به ضرر طرف دیگر، منطقی به نظر نمی رسد. بهترین نقطه توافق در روند مذاکره با امریکا جای است که منافع هر دو طرف در نظر گرفته شود. با آنکه تلاش های دولت برای اولویت بخشیدن به منافع ملی افغانستان قابل قدر است، اما ما باورمندیم که نقاط مشترک زیادی در عقد این پیمان میان کابل و واشنگتن وجود دارد که مهمترین آن مبارزه با القاعده و همفکران اش است. این پیمان در اعتماد سازی و ایجاد امید در درون افغانستان و قرار دادن کشور ما در موقف بهتر در بازی های منطقه‌ای نیز موثر است.

نکته های کلیدی

سه نکته‌ی عمده در متن این پیمان در لویه جرگه بحث بر انگیز خواهند شد. این سه مورد پذیرفتن خواست ایالات متحده امریکا برای پیگرد قضایی سربازان شان بر اساس قوانین امریکا، نحوه عملیات یک‌جانبه نیروهای امریکایی پس از سال ۲۰۱۴ و موقف ایالات متحده امریکا در صورت رویارویی افغانستان با تهدیدهای بیرونی اند.

تعریف حاکمیت ملی در جهان امروز متفاوت تر از تعریف این عبارت در دو قرن پیش است. وابسته‌گی سیاسی، نظامی و اقتصادی میان کشورهای جهان مدرن به نرم عادی مبدل شده است. ما در کشوری که ارزهای همسایه گان ما مروج تر از پول افغانی در معاملات روزمره در شهرهای بزرگ کشور است، ساختارهای داخلی به گونه نیابتی منافع کشور های هم‌جوار مان را تامین می کنند، پیمان امنیتی با ایالات متحده امریکا نه تنها تهدیدی به حاکمیت ملی افغانستان نیست، بل برای تقویت حاکمیت ملی کمک کننده است.

عناصر و حلقات در کشورهای همسایه پس از پایان ماموریت کنونی ناتو به تهدید شماره یک در برابر افغانستان مبدل خواهند شد. ایالات متحده امریکا در این پیمان تعهد می کند که از افغانستان در صورت مواجهه بودن با هر نوع تهدید بیرونی با استفاده از ابزارهای نظامی، سیاسی و اقتصادی پشتیبانی خواهد کرد. عقد این پیمان قوی‌ترین اتحاد در تاریخ افغانستان با کشور دیگر بوده و پیش شرطی برای امضای پیمان امنیتی با ناتو نیز است.

در رابطه به عملیات یک جانبه، نیروهای امریکایی تنها در حالات ویژه و برای دفاع خودی به همچو عملیات دست خواهند زد. در بیشتر موارد، نیروهای امریکایی بدون اجازه نیروهای افغان عملیات نظامی نمی کنند. این وابسته‌گی به نیروهای افغان، نیروهای امریکایی را تشویق می کند تا برای آموزش و مجهز ساختن نیروهای افغان با سلاح های مدرن تلاش بیشتر کنند. بدون کمک دولت امریکا، حقیقت تلخ این است که دولت افغانستان توان تمویل نیروی ۳۵۰ هزار نفری را برای حفاظت از منافع کوتاه مدت اش نیز ندارد. اگر پیمان امنیتی به امضا نرسد، نیروهای افغان تامین امنیت انتخابات را چالش بزرگ در برابر شان می بینند. کمتر از ۱۵ در صد بودجه ۲ میلیارد دلاری وزارت دفاع افغانستان از عایدات دولت افغانستان است و متباقی اش کمک های مستقیم ارتش امریکا است. وزارت امور داخله نیز در وضعیت مشابهی قرار دارد. پیمان امنیتی پیش شرط برای تعهدات ۴.۱ میلیارد دلاری شیکاگو است.

در رابطه به صلاحیت قضایی، باید درک کنیم که افغانستان در وضعیت ایده آل قرار ندارد و همچنان کشور های زیادی اسلامی و غیر اسلامی در جهان چنین پیش شرط ایالات متحده امریکا را پذیرفته اند و به منافع ملی شان موثر دانسته اند. مهمتر از این، دولت افغانستان شاهد به کیفر رسیدن سربازان خارجی که مرتکب جرایم در افغانستان شده اند، بوده است.

نه تنها پیمان امنیتی

افغانستان با وصل کردن آسیای مرکزی با آسیای جنوبی به مرکز استراتژیک تجارتي شناخته شده است که پایپ لاین های نفت و گاز می تواند از اینجا بگذرد. منابع طبیعی ما می تواند ستون فقرات اقتصاد افغانستان در درازمدت باشد. از همین رو رابطه به بازار های بزرگ جهانی نیاز مبرم است. کشور ما نیازمند حمایت منطقه یی و بین المللی برای پیشبرد برنامه های اقتصادی اش است. ناامنی چالش عمده برای سرمایه گذاری خارجی به ویژه در صنعت معدن بوده است. اقتصاد جنگ و مواد مخدر علت جنگ های داخلی در کشور بوده و چالش های

مثل رشد جمعیت، بی سوادی، شکننده بودن اقتصاد، تروریسم، بی قانونی، خدمات عامه ضعیف، بی کاری، وابسته گی به بازار های خارجی می تواند کشور را به آینده نا مطمئن جهت دهد که هیچ کسی خواستار پذیرفتن این خطر نیست.

فرجام

با حفظ دست آورد های دهه گذشته، ما نیاز به توسعه این دست آورد های در دهه تحول (2014 تا 2024) داریم. این طرح در بن دوم (2011) ریخته شد که مورد حمایت نشست شیکاگو (2012) و توکیو (2012) قرار گرفت.

ما در مرحله ی قرار داریم که برگشت دور از حقیقت نیست. دست آوردها در عرصه حقوق بشر (به ویژه حقوق زنان)، آزادی بیان، آزادی رسانه ها و دموکراسی همه شکننده اند. انتخابات در حمل سال آینده نقطه عطف در تاریخ ما به شمار میرود زیرا برای اولین بار یک رییس جمهور منتخب قدرت را به رییس جمهور منتخب دیگر واگذار می کند. انتخابات آزاد، شفاف و همه شمول نیازمند اعتماد سازی، نظارت بین المللی و حمایت فنی است که همه ای این به دست این لویه جرگه است.

رهبران جوان افغانستان گروه غیر حزبی و غیر سیاسی از میان افغان های جوان هستند و برای رسیده گی به مسایل اجتماعی، اقتصادی و سیاسی ارزش ها و عقیده های مشترک دارند. هدف این گروه بسیج جوانان به منظور سهم گیری در ابتکارهای مهم دولت سازی و بدست آوردن پشتیبانی مردم برای به وجود آوردن تغییر در کار ایجاد یک جامعه مطمئن، مرفه، سالم و عادلانه است. ابتکار رهبران جوان افغانستان در همکاری با برنامه رهبران جوان جامعه آسیا در سال ۲۰۱۱ ایجاد شده است (www.asiasociety.org). برای اطلاعات بیش تر به این نشانی تماس بگیرید. a21yli@gmail.com